

Excm. Sr.

Els sotasignants, Mossèn Higiní Anglès, Joan Manén, Lluís M. Millet i Francesc Monserrat, honorats per l'Institut d'Estudis Catalans, que dignament presidiu amb l'encàrrec d'examinar el Sistema d'escapes del Mestre Joan Molinari i de dictaminar a propòsit del seu valor i interès, desitjosos de correspondre a la confiança que els ha estat atorgada per aqueix alt organisme, manifesten:

Que en el dia de la data s'han reunit al domicili del Mestre Joan Manen, juntament amb el Mestre Joan Molinari i una deixeblla seva encarregada d'executar al piano els números assenyalats pel seu mestre.

Que després d'una exposició aclaratòria del seu sistema, el Mestre Molinari ha encomanat a la seva deixeblla l'execució d'una sèrie d'escapes harmòniques com a mostra dels resultats que es poden aconseguir amb el seu sistema, tant per part dels pianistes com dels compositors.

Que un cop escoltada la impecable execució de les referides escapes, mereixedores d'una càlida felicitació del Mestre Manén, i bon punt retirats el Mestre Molinari i la seva deixeblla, els sotasignants s'han reunit al sol, objecte d'evacuar l'encàrrec que els ha estat encomanat.

I que en havent exposat cadascun dels sotasignants el seu criteri, han pres per unanimitat els següents acords que eleven a l'Institut d'Estudis Catalans:

1. El treball del Mestre Molinari és un cas admirable que reflecteix un estudi profund del Sistema d'Escapes i una paciència grossa per part de l'autor. El seu inesgotable i ric Sistema d'Escapes es fa agradable a l'orella, i el deixeble (que no sigui instrumentista de corda) tocant-les i sentint-les, s'educa naturalment i sense esforç de cap mena per capir i fruir la música moderna. Tot ell és digne d'estima i consideració per l'honradesa científica i bon amor

amb què ha estat portat a terme.

2. El sistema Molinari té un interès harmònic incalculable, fins i tot com a font inexaurible d'acords harmònics, sempre bonics de sentir. El seu estudi i la seva divulgació pot contribuir a examplar la visió del compositor intelligent que sàpiga defugir el deixar-se dur per una rigidesa formulària, sovint anexa a tals sistemes. A base d'una introducció aclaratòria del sistema de les diverses categories d'escals en què el divideix, el treball del Mestre Molinari té valor positiu per ésser publicat com a Mètode pedagògic.

3. En estudiar el valor pedagògic d'aquest sistema, els reunits es mostren un xic escèptics en què el mètode Molinari es pugui adoptar com a regla general en els Conservatoris i Escoles Superiors de Música. La utilitat seria molt restringida per als centres docents posat que el deixeble es veuria forçat a passar anys de pràctica mecànica per poder dominar sense defectes el sistema. Adhuc es correiria el risc que tals deixebles quedessin desentrenats per a la música fins a Beethoven i també per l'execució de les escales naturals per tocar la música clàssica.

4. Quant al cas que sigui el mateix Institut d'Estudis Catalans el qui prengui el mecenatge de l'edició, els reunits ho veurien amb bons ulls i se'n felicitarien; per no mancar, però, a la confiança que aquest els ha posada, els sotasignants creuen que si no és una casa editorial renomada internacionalment l'editora d'aquest Sistema d'Escals, el mercat serà molt reduït.

En elevar a l'Institut d'Estudis Catalans els acorda presos, els sotasignants entenen evacuar l'honrós encàrrec que els ha estat fet i agraeixen la confiança que els ha estat atorgada.

Visqueu molts anys!

Barcelona, 20 de juliol de 1947.

Excm. Sr. President de l'Institut d'Estudis Catalans. - Barcelona.